

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1848-ҳадис

1848/5411 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: فَسَمَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا بَيْنَ أَصْحَابِهِ تَمْرًا، فَأَعْطَى كُلَّ إِنْسَانٍ سَبْعَ تَمْرَاتٍ، فَأَعْطَانِي سَبْعَ تَمْرَاتٍ إِحْدَاهُنَّ حَشْفَةٌ، فَلَمْ يَكُنْ فِيهِنَّ تَمْرَةٌ أَعْجَبَ إِلَيَّ مِنْهَا، شَدَّتْ فِي مَضَاغِي.

1848.5411. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам бир куни саҳобалари орасида хурмо тақсим қилдилар. Ҳар бир кишига еттитадан хурмо бердилар. Менга ҳам еттита хурмо бердилар. Биттаси ҳашафа* эди. Уларнинг ичида мен учун ўшандан ёқимлиси бўлмади. Чайналиши қийин бўлди».

* Ҳашафа – ғўр ҳолида шохиди қоқи бўлиб қолган сифатсиз хурмо.

Изоҳ: Чайналиши қийин бўлган хурмонинг ҳам ёқимли туюлиши очликдан, емакнинг камлигидан бўлган.

Манба: hadis.islom.uz

